Kinh Địa Tạng — Phẩm 1: Thần Thông Trên Cung Trời Đao Lợi

Kinh Địa Tạng Bồ Tát Bổn Nguyện (Từ Hoa Nhất Tuệ Tâm dịch)

Một thuở nọ trên cung trời Đao Lợi

Đức Phật vì thánh mẫu thuyết diệu kinh

Khắp mười phương thế giới đại trang nghiêm

Vô lượng Phật cùng hằng sa Bồ tát

Đồng vân tập và tán dương diệu đức

Phật Thích Ca dùng đại trí thần thông

Hiện giữa đời ngũ trược chuyển pháp luân

Khiến người rõ đâu cội nguồn khổ, lạc.

Liền sai thị giả vấn an Đức Phật

Dâng lời vàng thăm hỏi đức Như Lai

Lúc bấy giờ,

Môi Thế Tôn nở nụ tợ hoa khai

Từ miệng Phật phóng muôn vầng mây sáng

Mây trí tuệ, từ bi, và bát nhã

Đại cát tường, đại tam muội uy nghi

Phát âm thanh tán thán bất tư nghì

Khen lục độ, vô lượng tâm giải thoát Page 3 of 102

Tiếng trí tuệ vô lậu âm bát ngát

Như mây tuôn, sấm chớp mở không gian

Tứ Thiên Vương, Đại Phạm, Vô Lượng Quang

Trời Thiểu Tịnh, Quang Âm, trời Thiện Kiến

Cõi Vô Tưởng, Vô Phiền, và Thiện Hiện

Vô lượng trời rồng cõi nước mười phương

Thiên chúng, long thần, cho đến quỷ vương

Như Ác Mục, Đạm Tinh, và Nhiếp Độc

Thần núi non, bể sông, thần thảo mộc

Thần ngày đêm, thần lúa mạ, uống ăn

Thần đất đai, thần chủ cõi hư không
Cùng tụ hội trên cung trời Đao Lợi.
Lúc bấy giờ, Thế Tôn lên tiếng hỏi:
“Này Văn Thù, các cõi nước mười phương
Từ trời, rồng, thần, quỷ, đến pháp vương
Đồng đến hội nơi cung trời Đao Lợi
Ông biết chăng, có bao nhiêu cảnh giới?”
Liền bạch rằng: “Với thần lực Văn Thù
Dù đếm trong ngàn kiếp tận thiên thu
Cũng chẳng thể tính sao cho tường tận”.
Phật dạy rằng: “Như Ta dùng Phật nhãn
Để mà nhìn phàm thánh hiện nơi đây Page 4 of 102
Tự ngàn xưa, kíếp kiếp đến ngày nay
Do Địa Tạng tâm kiên trì muôn thuở
Hoặc đã độ, đang độ và sẽ độ
Hoặc đã thành, chưa thể, hoặc đang thành
Vẫn không sao đếm số lượng chúng sanh
Trong pháp hội tại cung trời Đao Lợi”.
Ngài Văn Thù: “Lâu xa muôn ức cõi
Tu căn lành trí tuệ chẳng ngại ngăn
Lời Thế Tôn tin nhận dám biện phân
Không như những hàng tiểu căn, tiểu quả.
Tâm khó tin dù mặt ngoài vâng dạ
Lòng không an thì phỉ báng, khinh khi
Một lạy này cầu Phật giải lòng nghi
Xin khai thị Địa Tạng Vương nhân địa
Pháp tu tập, lập bao nhiêu hạnh nguyện
Mà ngày nay thành tựu đạo như nhiên?”
Phật dạy rằng:
“Nếu bao nhiêu cây cỏ cõi tam thiên

Từng hạt bụi, núi rừng, hay lau sậy

Mỗi một vật dụ sông Hằng đó vậy

Cát sông Hằng dụ cõi nước đó đây

Như bụi vàng trong các cõi nước này Page 5 of 102

Một hạt bụi lại dụ cho một kiếp

Bao nhiêu bụi trong kiếp này tính đếm

Một hạt là một kiếp đã cân phân

Kể từ khi Bồ tát chứng Pháp Vân

Thời gian ấy ngàn lần hơn tỉ dụ.

Chưa nói đến lại qua muôn quốc độ

Chứng Thanh Văn, Độc Giác hoặc Bích Chi

Nầy Văn Thù,

Sức thần uy thệ nguyện bất tư nghì

Thiện nam tử, thiện nữ nhân chiêm ngưỡng

Xưng danh hiệu, cúng dường, tô đắp tượng

Quả báo sinh Đao Lợi một trăm lần

Chốn dữ hung vĩnh viễn chẳng sinh thân

76. Chẳng sa đọa vào con đường ác nghiệt.

TRƯỞNG GIẢ TỬ PHÁT NGUYỆN

Nầy Văn Thù,

Thuở lâu xưa trải hằng vô số kiếp

Phật hiệu là:

Sư Tử Phấn Tấn Cụ Túc Vạn Hạnh Như-Lai

Địa Tạng Vương Bồ Tát đến cõi này

Với thân tướng là một người trưởng giả Page 6 of 102

Thấy tướng mạo Như Lai uy nghiêm khác lạ

Liền bạch rằng: “Kính lạy bậc thiên tôn

Tu hạnh nguyện gì được sắc tướng chẳng ai hơn?”

Phật liền dạy: “Độ muôn người khốn khổ

Vô lượng kiếp, thời gian khôn tính kể

Cứu chúng sinh vượt thoát bể trầm luân”

Trưởng giả nghe xong lập tức phát tâm:

“Vô số kiếp về sau nguyền hóa độ

Cứu vô lượng chúng sinh sáu đường thoát khổ

Cho đến khi chẳng còn lại một ai

Lúc bấy giờ mới chứng đạo Như Lai

Nếu chẳng vậy, quyết không thành quả Phật”

Do đại nguyện nên mãi là Bồ tát

Trải trăm ngàn muôn ức kiếp lại qua.

BÀ LA MÔN NỮ CỨU MẸ

Một thuở kia, Phật hiệu Đức Giác Hoa

Phật thọ mệnh vạn nghìn muôn ức kiếp

Vào thuở ấy chính là thời tượng pháp

Bà La Môn thánh nữ, có một người

Phước sâu dày vun tưới đã nhiều đời

Khi ngồi, đứng, chư thiên thường gìn giữ. Page 7 of 102

Mẹ thánh nữ tin mê theo tà giáo

Đã nhiều lần thánh nữ nhủ rồi khuyên

Cầu mong sao tâm mẹ dứt đảo điên

Dùng phương tiện vẫn chưa thành tựu quả.

Người mẹ chết, hồn tức thì sa đọa

Vào ngục môn Vô Gián thọ khổ hình

Lúc bấy giờ, thánh nữ vẫn đinh ninh

Theo nhân quả, mẹ sinh vào nẻo ác

Bán nhà cửa, sắm hương hoa, lễ vật

Đến cúng dường chùa tháp Đức Giác Hoa

Nét uy nghiêm tôn tượng ngự bảo tòa

Càng chiêm ngưỡng càng sinh tâm ảo não

Lòng thầm nghĩ:

“Đấng đại giác đủ đầy muôn phước tuệ

Nếu trụ đời hẳn biết mẹ về đâu!”

Nghĩ quẩn quanh dạ thảm ướt mi sầu

Nhìn tôn tượng lại thêm lòng quyến luyến.

Bỗng giữa hư không dường vang vọng tiếng:

Dạy lời rằng: “Thánh nữ chớ bi thương

Ta vì ngươi sẽ chỉ bảo tận tường

Chốn người mẹ thác sinh cho ngươi thấy”.

Chắp hai tay hướng hư không cung bái

Liền bạch rằng: “Thần thánh cõi nào đây Page 8 of 102

An ủi lòng tôi thương nhớ đêm ngày

Lúc tử biệt biết nơi nào thấy lại?”

Liền dạy rằng:

“Ta là Phật Giác Hoa ngươi đang chiêm bái

Cảm hiếu tâm thê thiết khác thường tình

Ta vì ngươi mà ứng hiện uy linh

Khiến ngươi rõ chốn mẹ ngươi lưu lạc”.

Nghe dứt tiếng cơ hồ như kinh ngạc

Nổi lạ lùng chấn động cả thân tâm

Quá vui mừng nên trên đất ngã lăn

Khắp thân thể, tay chân đều thương tổn.

Khi tỉnh lại, ngước nhìn trời bái vọng

Bạch lời rằng: “Cúi lạy bậc thiên tôn

Xin dạy cho chỗ đến của mẹ con

Lòng lo nghĩ khiến thân tâm mê loạn”

Phật dạy rằng: “Về đến nhà an tọa

Tịnh thân tâm tưởng Phật hiệu của Ta

Lúc bấy giờ cảm ứng mối đạo giao

Sẽ biết được chốn thác sanh đó vậy”

Đảnh lễ Phật, vội vàng quay trở lại

Suốt ngày đêm an tọa niệm Phật danh

Lúc định thần, thấy biển nước mông mênh

Sóng cuồn cuộn đang sôi trào nóng bỏng Page 9 of 102

Thú bằng sắt chạy quanh như cuồng loạn

Gái và trai số lượng đếm hằng muôn

Thân nổi trôi chìm đắm giữa trùng dương

Các thú dữ tranh giành nhau cấu xé

Lại thấy quỷ Dạ Xoa hình thù quái lạ

Răng bén như gươm, nhiều đầu mắt, tay chân

Túm lấy người, bẻ quặp cả toàn thân

Lùa tội phạm đến gần bên thú dữ

Cảnh tàn khốc, ai dám nhìn dám thấy

Nương uy thần Phật hiệu chẳng hãi kinh

Quỷ vương tên Vô Độc đến cung nghinh

Lên tiếng hỏi: “Hy hữu thay, Bồ tát!

Duyên cớ gì đưa chân người quá bước?”

Liền hỏi rằng: “Chẳng rõ chốn nào đây?”

Quỷ vương thưa: “Biển thứ nhất hướng Tây

Thuộc ngọn núi Đại Thiết Vi đó vậy.”

Lại hỏi rằng: “Tôi nghe mà chưa thấy

Núi Thiết Vi có địa ngục phải không?”

Quỷ đáp lời: “Có địa ngục bên trong.”

Liền hỏi lại: “Tôi làm sao đến được?”

Vô Độc đáp: “Nếu không do nghiệp lực

Thì phải từ thần lực của hiền nhân”

Lại hỏi rằng: “Thú dữ với tội nhân Page 10 of 102

Trong lòng biển vì cớ sao sôi sục?”

Vô Độc đáp: “Kẻ tội nhân ác độc

Cõi Diêm Phù vừa phải chịu mất thân

Bốn mươi chín ngày chẳng được hưởng đức ân

Người kế tự lập công và hồi hướng

Thiếu nhân lành lại không ai tạo phước
Đành thuận theo ác nghiệp đã gieo trồng
Quả báo kia, địa ngục hẳn theo cùng
Lực chiêu cảm đưa chân vào bể khổ
Về phương Đông vạn do-tuần thấy rõ
Một biển kia nổi thống khổ bội phần
Về phương Đông, lại một biển gia tăng
Sự thống khổ lại càng thêm bi thiết
Ba biển nghiệp có từ ba nghiệp kết
Hoặc từ thân, hoặc khẩu, ý cảm ra
Lại hỏi rằng: “Cõi địa ngục gần xa?”
Vô Độc đáp: “Trong cả ba biển nghiệp
Số lượng đến trăm ngàn khôn kể xiết
Chiêu cảm trong mỗi ngục có khác nhau
Ngục lớn thì mười tám chỗ chen vào
Ngục kế tiếp năm trăm hay ngàn chỗ
Chốn chốn, nơi nơi tràn đầy thống khổ
Cũng đều do tự nghiệp cảm vời ra” Page 11 of 102
Lại hỏi rằng: “Cho biết cõi gần, xa
Hồn người mẹ mới lìa thân đọa lạc? ”
Vô Độc hỏi: “Vậy mẫu thân Bồ tát
Lúc sinh thời quen làm những việc chi?”
Liền đáp rằng:
“Thân mẫu tôi đối tam bảo khinh khi
Lúc tin tưởng rồi lại không cung kính
Theo tà đạo tùy thuận lòng mê tín
Vừa qua đời, chưa biết chỗ thác sinh”.
Lại hỏi rằng: “Xin cho biết họ tên.”
Thánh nữ đáp: “Bà La Môn dòng tộc
Thân phụ tên là Thi La Thiện Kiến

Thân mẫu tôi Duyệt Đế Lợi là tên”

Vô Độc liền cung kính chắp tay sen:

“Xin Bồ tát trở về thôi thương tưởng

Duyệt Đế Lợi có con trai hiếu thuận

Thiết trai tăng dâng phẩm vật cúng dàng

Đức Giác Hoa, chùa tháp, chốn đạo tràng

Ba ngày trước mẹ đà sinh thiên thổ

Cùng một lúc với tội nhân vô số

Đồng thác sinh, thoát Vô Gián ngục môn”.

216. Nói dứt lời chào thánh nữ lui chân.

Lúc bấy giờ vị thánh nữ,

Dường như chợt bước ra từ cõi mộng

Trí biết rõ ràng sự việc chẳng dối gian

Liền phát tâm đại nguyện trước tượng vàng

“Nguyện vĩnh kiếp vị lai không cùng tận

Lập quyền pháp độ chúng sinh khổ nạn”

Lúc bấy giờ,

Đức Phật bảo ngài Văn Thù Sư Lợi:

Quỷ vương Vô Độc nào phải ai xa lạ

Nay là Bồ Tát Tài Thủ dưới pháp tòa

Địa Tạng Vương là hậu thân thánh nữ.

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.